

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v hlavním líčení konaném **dne 2. září 2014** předsedou senátu JUDr. Jiřím Vackem a přísedícími Janem Zábským, MBA, LL.M. a Mgr. Janou Wiszovou **t a k t o :**

obžalovaná

L [redacted] **K** [redacted]

nar. [redacted] v [redacted] trvale bytem [redacted], [redacted], t.č. ve vazbě ve Vazební věznici [redacted], operátorka výroby

je vinna, že

1. v ranních hodinách blíže nezjištěného dne měsíce [REDACTED] [REDACTED] v kabině veřejných toalet [REDACTED] v [REDACTED], [REDACTED] [REDACTED], v úmyslu usmrtit po předchozím uvážení spatřovaném v záměrně přede všemi utajovaném těhotenství, porodila bez asistence druhé osoby živé a životaschopné dítě [REDACTED], které po přestřížení pupečnicku zabalila do připravené deky tak, že odkryté zůstalo pouze čelo dítěte, zabalené dítě schovala pod částečně zapnutou bundou a odnesla ho k s [REDACTED] [REDACTED] u [REDACTED] mezi ulicemi [REDACTED] a [REDACTED], kde jej odložila do keřů nacházejících se několik desítek metrů od silnice, následujícího dne se na místo vrátila, tělo dítěte vložila do batohu a odvezla do [REDACTED] kde tělo vyjmula z batohu, zabalila do černého igelitového pytle a ukryla a zanechala pod [REDACTED] v domě čp. [REDACTED] v ulici [REDACTED] v [REDACTED], přičemž následkem jednání obžalované došlo řádově za desítky minut, maximálně za několik hodin k úmrtí novorozence, když příčinou úmrtí mohlo být udušení při zakrytí dýchacích otvorů dekou, udušení při znemožnění dýchacích pohybů způsobeném vložením pod bundu a svíráním, podchlazení či vykrvácení z nepodvázaného pupečnicku,

t e d y

jiného úmyslně usmrtila po předchozím uvážení a spáchala čin na dítěti mladším patnácti let,

2. v dopoledních hodinách blíže nezjištěného dne měsíců [REDACTED] až [REDACTED], nejpozději však dne [REDACTED], v [REDACTED] [REDACTED] v rodinném domě čp. [REDACTED] v [REDACTED] ulici v [REDACTED], [REDACTED], v úmyslu usmrtit po předchozím uvážení spatřovaném v záměrně přede všemi utajovaném těhotenství, porodila bez asistence druhé osoby donošené, živé a životaschopné dítě [REDACTED] pohlaví, které – aniž si ověřila, zda se narodilo živé, aniž přestříhla a podvázala pupečnick, aniž odstranila pupečnick obtočený okolo krku a aniž mu poskytla poporodní péči – vložila do několika plastových obalů vč. igelitové tašky, takto uložené dítě ponechala v koupelně a následně jej v odpoledních hodinách téhož dne společně se svým tehdejšími partnerem a otcem

dítěte V [REDACTED] D [REDACTED] odvezli k [REDACTED], okres [REDACTED], kde ho V [REDACTED] D [REDACTED] ukryl v křovinatém porostu, přičemž následkem jednání obžalované došlo krátce po porodu k úmrtí dítěte, jehož příčinou mohlo být udušení v igelitových taškách i neposkytnutí péče po porodu s ponechanou placentou a pupečnícem a obtočeným pupečnícem okolo krku, přičemž obdobného jednání se obžalovaná dopustila v jednom případě již v roce [REDACTED], kdy dítě bez asistence druhé osoby porodila na [REDACTED], následně ho odložila do keřů nacházejících se několik desítek metrů od silnice a o jeho další osud se nestarala, následkem čehož novorozenec zemřel,

t e d y

jiného úmyslně usmrtila po předchozím uvážení a spáchala čin na dítěti mladším patnácti let a opětovně.

T í m s p á c h a l a

jednáním pod bodem 1.

zločin vraždy dle § 140 odst. 2, 3 písm. c) tr. zákoníku,

jednáním pod bodem 2.

zločin vraždy dle § 140 odst. 2, 3 písm. c), h) tr. zákoníku,

a o d s u z u j e s e z a t o

Podle § 140 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání d v a c e t i (20) roků.**

Podle § 56 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu **zařazuje do věznice se zvýšenou ostrahou.**

O d ů v o d n ě n í

Z důkazů provedených při hlavním líčení vzal soud za prokázaný skutkový děj tak, jak je popsán ve výroku tohoto rozsudku.

Obžalovaná I. K. se k tresté činnosti doznala a v přípravném řízení ke skutku, který je popsán pod bodem 1. rozsudku, uvedla, že skutečnost, že je těhotná, si uvědomila v době, kdy se jí začalo zvětšovat břicho, snad v . V té době odhadovala termín porodu na konec , či začátek , dítě se však narodilo přibližně o měsíc dříve, tedy počátkem . Těhotenství neplánovala a dítě nechtěla. Porod u ní tehdy začal ráno cestou do školy, vystoupila v (kde navštěvovala) na a šla zde na veřejné záchody. V jedné z kabiněk začala kolem 8. hodiny rodit. Porod byl rychlý, nejprve jí odešla plodová voda, krátce na to v podřepu, opřená o záchodovou mísu porodila do svých rukou dítě pohlaví. Viděla, že dítě žije, neboť chroptělo. Krátce na to porodila placentu, přestříhla pupečník a dítě zabalila do deky, kterou v té době již záměrně vozila s sebou. Obžalovaná uvedla, že dítě zabalila celé, z deky mu koukala pouze část obličeje, snad mu zabalila i nos. Dítě položila na svůj batoh, uklidila celou toaletu, pak si částečně oblékla bundu, dítě pod bundu schovala, vzala si batoh a veřejné toalety opustila. To mohlo být kolem 09.00-09.30 hodin. Poté se vydala kolem a úřadu ke silnice č. . Zde vylezla na stráž nedaleko protihlukové zdi, kde dítě zabalené do deky odložila do křoví. Ještě při průchodu kolem úřadu slyšela dítě vydávat zvuky, poté již nikoliv. Poté, co odložila dítě, se vrátila stopem domů do . Druhý den se však pro tělo dítěte vrátila, miminko vložila do batohu a odvezla do . Zde tělo novorozence zabalila do černého igelitového pytle a schovala pod v domě, v němž žije její . O osud dítěte se již dále nestarala. Obžalovaná potvrdila, že po celou dobu těhotenství nečinila žádné kroky k legálnímu odložení novorozence, věděla, že v je babybox, avšak nevěděla, kde přesně je a nezjišťovala to, nezjišťovala si informace o možnosti adopce atd.. V průběhu těhotenství byla opakovaně dotazována, zda není těhotná, avšak vždy to popřela. Na gynekologické prohlídky v průběhu těhotenství nedocházela, gynekologa nikdy v životě nenavštívila. Nikdy neužívala ani žádnou antikoncepci. V době porodu u sebe měla mobilní telefon. Obžalovaná se ve své výpovědi dále vyjádřila ke svým rodinným poměrům s tím, že s rodiči příliš nevycházela. V době, kdy jí bylo let, opustila společnou domácnost a od žila s V D . V roce nebyla připuštěna k maturitě na v , školu nedokončila a v téhož roku nastoupila do pracovního poměru ve společnosti .

Ke skutku pod bodem 2. výroku rozsudku obžalovaná uvedla, že až poté, co přibližně v nastoupila do společnosti , zjistila (v či) podle zvětšujícího se břicha, že je opět těhotná. Antikoncepci v té době neužívala, termín porodu odhadla na konec . V týdnu, kdy došlo k porodu, sloužila noční směny. Za den porodu označila čtvrtek (k termínu porodu viz úvahy níže). Ze směny se

s tehdejšími partnery V. D. vrátili před sedmou hodinou ranní (a to do bytu v , který měli pronajatý), tehdy jí začalo být špatně. Partner popíjel se sousedem M. P. na chodbě, ona si s nimi zakouřila a šla zpět do bytu. Po nějaké době ucítila lupnutí v zádech, odešla proto do koupelny, kde cca čtvrt hodiny seděla na toaletě. To mohlo být kolem osmé hodiny ranní. V mezidobí přišel partner, který poté, co mu řekla, že jí není tak zle, zase odešel za P. Obžalovaná se postupně vysvlékala, pociťovala stupňující se bolesti břicha, proto zkusila zatlačit a poté mezi nohama ucítila hlavu dítěte. V tu chvíli si dle své výpovědi uvědomila, že rodí. Dřepla si proto, opřela se o toaletní mísu, pod sebe dala mikinu a do ruky porodila dítě. Položila jej na mikinu, otírala ho rukama a rukávy mikiny, miminko dle obžalované nedýchalo a nekřičelo, nehýbalo se, po porodu placenty cca za 1–2 minuty nevěděla, co má dělat, jediné řešení, které jí napadlo, bylo dát dítě do tašky, odvézt na soukromý pozemek a vykopat mu hrobeček. (Na tomto místě je třeba poukázat na skutečnost, že před znalkyní se obžalovaná vyjádřila zcela jinak – viz str. 22 znaleckého posudku. Před znalkyní nejprve uvedla, že rodila v podřepu a chtěla chytit, ale ta jí spadla na předložku a na mikinu. Nechala ji tam ležet. Nevšimla si, kde je pupeční šňůra. Šla do bytu pro igelitovou tašku ... O několik dní později znalkyni uvedla, že ví, že se dítě narodilo živé, protože se nadechlo, ale potom už nic neslyšela, nehýbalo se. Nechala ho ležet na mikině, šla pro igelitku ...). Ve své výpovědi dále pokračovala s tím, že dítě položila zády na dno tašky, placentu mu položila na nožičky, tašku opřela mezi pračku a dveře do rohu a položila na ni mikinu, aby nebylo vidět, že v tašce něco je. Nějakou dobu poté strávila ve sprchovém koutě, mezitím přišel do koupelny V. D. Do tašky se podíval a nález komentoval tím, že to věděl. Kolem poledne se obžalovaná odebrala do postele a usnula. Probudila se kolem 15. hodiny, tehdy přítel prohlásil, že je třeba se těla zbavit. Naložil proto tašku s tělem dítěte do auta a společně odjeli, jeli přes v , nějakým lesem, kde auto zapadlo do bláta. D. vystoupil, z kufru auta vyndal tašku a odešel s ní. Vrátil se po 20–30 minutách a zavolal M. P., který přijel a vytáhl jejich auto z bláta. Obžalovaná si následující den vzala dovolenou. I. K. potvrdila, že i v průběhu tohoto těhotenství se jí její okolí ptalo, zda není těhotná, i tentokrát to zapřela a to i před V. D.

U hlavního líčení se obžalovaná od svých výpovědí v přípravném řízení neodchýlila, potvrdila, že v prvním případě poznala, že dítě je živé, neboť chrčelo, v druhém případě se však domnívala, že se dítě narodilo mrtvé. Podle jejího vyjádření znalkyně nemluví pravdu, když tvrdila, že jí obžalovaná řekla, že i ve druhém případě se dítě narodilo živé, neboť viděla, jak se nadechlo. Druhé dítě chtěla pohřbít na zahradě, proč nechtěla pohřbít první dítě, nedokázala vysvětlit. Důvodem pro její jednání bylo to, že se za dítě styděla, zdálo se jí, že je mladá a dítě by jí v životě omezovalo. Potvrdila, že v prvním případě s dítětem došla až na a ještě byla schopná odjet stopem domů. Když rodila, tak měla u sebe mobilní telefon a při porodu žádné problémy neměla, dokonce ještě po sobě po porodu uklidila. Ani v jednom z daných případů si nepřipravovala žádnou výbavičku pro děti, těhotenství tajila přede všemi, neboť děti nechtěla. Dle své výpovědi uvažovala o tom, že by dítě odložila do babyboxu, nebo dala k adopci, avšak nečinila tak, aniž by věděla proč. Během celého těhotenství nenavštěvovala gynekologa, nenavštěvovala jej ani poté, co porodila první dítě a svému příteli řekla, že bere antikoncepci, i když to nebyla pravda. V druhém případě mělo dítě tmavší barvu, nijak se neprojevovalo a proto se domnívala, že je mrtvé, aniž by se o tom blíže přesvědčila. Během obou těhotenství nijak nezměnila způsob

svého života, stále kouřila a popíjela alkohol. Uvedla, že vliv na její jednání mělo i to, že se bála svého přítele, který ji údajně týral a podle jejího názoru by se s ní rozešel, kdyby se o dítěti dozvěděl, což ona nechtěla, protože na něm byla údajně závislá. Dítě v prvním případě umístila relativně daleko od silnice proto, aby se na něj nepříšlo. Měla strach, že by za toto jednání mohla jít do vězení. Obžalovaná rovněž potvrdila, že v druhém případě dítě po porodu utřela od krve a potom na naléhání V. D. společně dítě odvezli do lesa, kde bylo nalezeno. Setrvala na tom, že druhé dítě se narodilo .

Jako svědek byl v případném řízení i v průběhu hlavního líčení vyslechnut V. D., který v přípravném řízení uvedl, že s obžalovanou začal chodit přibližně dva a půl roku před jejím zadržením, od počátku se stýkali i intimně. V té době oba studovali školu, resp. . Prakticky od počátku spolu také bydleli. I. v té době měla časté konflikty s rodiči. Školu ani jeden z nich nedokončil a v. společně nastoupili do společnosti . Obžalovaná mu tvrdila, že dochází na gynekologii k , který jí aplikuje antikoncepci injekční formou. V. si všimnul, že obžalovaná přibrala. V. se jí ptal, zda není těhotná, což popřela. Její případné těhotenství „řešili“ též jejich spolupracovníci. Obžalovaná udávala údajné problémy s menstruací. Svědek ji přemluvil, aby zašla ke svému gynekologovi. K jeho ordinaci jí zavezl a odjel, asi za patnáct minut mu obžalovaná napsala zprávu, že už má prohlídku za sebou. Svědek jí tedy vyzvedl, ona mu uvedla, že má ucpané cesty, jimiž prochází menstruační krev, a že dostala nějaké léky. S tím mělo souviset i její zvětšující se břicho. Po bližší nespecifikované době po návratu z noční směny, při níž se chovala normálně, pila kafe, kouřila, mu řekla, že ji bolí břicho, a šla si lehnout, zatímco on si dal skleničku s M. P. Asi po půl hodině ji šel zkontrolovat, obžalovaná seděla na záchodě, nic zvláštního na ní nepozoroval, vrátil se za P. Když šel znovu za obžalovanou, našel ji opět v koupelně na WC, byla bledá, bylo vidět, že jí není dobře. V koupelně byla igelitová taška přikrytá oblečením, na kterou si omylem klekl. Svědek do tašky přes prosby obžalované nahlédl, v tašce leželo na zádech dítě, na kterém bylo „něco jako kus masa.“ Dítě mělo zavřené oči, nejevilo známky života. Obžalovaná mu tvrdila, že se dítě narodilo mrtvé. Odpoledne téhož dne společně odvezli tělo k. V popisu odložení dítěte je výpověď svědka shodná s výpovědí obžalované. Svědek dále mj. vypověděl, že obžalovaná po celou dobu, kdy musela být těhotná, nezměnila své návyky, kouřila asi 10 cigaret denně, příležitostně pila alkohol.

U hlavního líčení pak dále konstatoval, že dítě, které se narodilo, bylo od krve a nebylo nijak otřené. Barvu mělo růžovou a nevšiml si, že by vydávalo nějaké zvuky. Není pravdou, že by tušil to, že obžalovaná je těhotná. Když na celou věc přišel, tak mu řekla, že dítě je mrtvé, což si on nijak neověřoval. Když řekl obžalované, že zavolá policii, tak mu řekla, že si celou věc vyřeší sama. Místo, kam dítě zavezli, neměli předem připravené, byla to náhoda. O tom, že se mělo narodit obžalované ještě jedno dítě, se dozvěděl až z vyšetřování. Jemu by dítě nevadilo, má děti rád a podle jeho názoru rozhodně obžalovanou netýdal ani fyzicky nenapadal, spíše to byla ona, kdo byl doma dominantní. Dále potvrdil, že obžalovaná si před porody nepřipravovala žádnou výbavičku, těhotenství mu tajila, říkala mu, že se jí zvětšuje břicho proto, že má gynekologické problémy, nijak neomezila kouření a pití alkoholu, takže se

na případné narození dítěte nijak nepřipravovala. Rozhodně popřel, že by on manipuloval s dítětem, které následně odvezli do lesa.

Dále byli v přípravném řízení vyslechnu svědci H a M P, kteří byli sousedy obžalované a svědka V D a ve svých výpovědích se vyjadřují k soužití obžalované a V D. M P vypověděl, že zná obžalovanou od školy, stručně se vyjádřil i k její osobnostní charakteristice. Vypověděl, že v se obžalované i D ptal, zda není těhotná. Obžalovaná mu řekla, že má nějaké zažívací problémy, kvůli nimž navštívila i lékaře, který jí předepsal léky. To samé mu potvrdil D. Obžalovaná v té době nosila vytahané věci, zvětšující břicho proto nebylo moc poznat. Pokud je mu známo, nepožadovala obžalovaná v práci žádné úlevy. Občas společně zašli do hospody, kde konzumovala alkohol, kouřila. Neví o tom, že by tyto své zvyky změnila. M H k věci samé uvedla, že se o všem dozvěděla od V D. Nepamatuje si již, který den to bylo, bylo to po návratu z noční směny, kdy jí D vyprávěl, že našel obžalovanou plačící na posteli, vedle ní ležela igelitová taška, ve které bylo miminko. V dalším pak vypovídala shodně se svým přítelem M P. Nad rámec jeho výpovědi uvedla, že jí obžalovaná tvrdila, že bere antikoncepci a pravidelně dochází na gynekologii.

M H u hlavního líčení dále uvedla, že jí V D sdělil, že plánují společnou domácnost s obžalovanou a potvrdila, že V D má mladší sestru a že jeho vztah k dětem je pozitivní. I ona se ptala D na to, zda obžalovaná není těhotná, protože to naznačovaly kolegyně v práci, avšak bylo jí řečeno, že jí D vozí na pravidelné lékařské prohlídky, neboť má zdravotní problémy.

Prakticky shodně vypověděl u hlavního líčení i M P, který rovněž potvrdil, že mu D říkal o údajných zdravotních problémech obžalované, uvedl, že obžalovaná neměla vážné finanční problémy. Oba tito svědci pak shodně potvrdili, že obžalovaná před oběma porody nijak nezměnila svůj styl života, kouřila normálně, pila alkohol a podle jejich názoru to byla právě obžalovaná, která byla ve vztahu s D vůdčí osobou.

Svědčce Š T v přípravném řízení i v řízení před soudem potvrdila, že byla kamarádkou obžalované, což se časem změnilo. Stvrdila, že si všimla toho, že obžalovaná již v roce změnila svoji postavu, rostlo jí břicho, což bylo vidět už na maturitním plese a na její opakované dotazy jí obžalovaná řekla, že těhotná není. Je jí známo, že se obžalované ptali i učitelé a spolužáci, zda není těhotná.

Svědčce N W uvedla ve svých výpovědích v přípravném řízení i u hlavního líčení, že věděla o tom, že obžalovaná žije ve společné domácnosti s D. V době, která předcházela porodu, normálně kouřila, pila alkohol. Že by měla vážné problémy v soužití s D, to jí obžalovaná neříkala.

V průběhu hlavního líčení pak byly se souhlasem státní zástupkyně i obžalované přečteny další svědci ke výpovědi, kdy byli v přípravném řízení vyslechnuti svědci z řad spolupracovníků obžalované (J. [REDAKCE], [REDAKCE]), kdy oba potvrdili, že si v předmětné době všimli náhlé změny postavy obžalované, avšak na jejich dotazy jim obžalovaná vždy sdělila, že těhotná není.

Svědék [REDAKCE] L. [REDAKCE] Š. [REDAKCE] ve své výpovědi konstatoval, že obžalovanou nikdy neošetřoval, byť obžalovaná toto sdělila V. [REDAKCE] D. [REDAKCE].

Rovněž rodiče obžalované a matka a otčím V. [REDAKCE] D. [REDAKCE] nevěděli o tom, že by obžalovaná měla být těhotná, a to ani v jednom z uvedených případů.

Svědék F. [REDAKCE] D. [REDAKCE] pak potvrdil, že to byl on, kdo našel tašku s tělíčkem novorozence u [REDAKCE] dne [REDAKCE] a celou věc ohlásil policii.

V této věci byly vypracovány **znalecké posudky**, které se zabývají jednak osobou obžalované, a jednak úmrtím novorozeňat.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, který obsahuje i protokol o provedené pitvě, soud zjistil, že dobu smrti novorozence v případě popsaném pod bodem 2. rozsudku nelze jednoznačně určit. Z hnilobných změn a rozvolnění posmrtné ztuhlosti lze pouze řádově stanovit, že smrt nastala několik dní až cca týden před nálezem těla. Na těle novorozence [REDAKCE] pohlaví byla nalezena škrábancovitá oděrka bez vitální reakce na zádech, kdy toto zranění vzniklo nejspíše, když F. [REDAKCE] D. [REDAKCE] (nálezece těla) roztrhnul tašku dřevěnými klacíky. Dále byla na krku naznačena škrtdlová rýha, která vznikla obtočením pupečníku okolo krku v děloze a v průběhu porodu. Bezprostřední příčinu smrti nelze jednoznačně stanovit. Lze pouze konstatovat, že novorozenec [REDAKCE] pohlaví byl donošený, životaschopný a po porodu dýchal, pro což svědčí mikroskopický nález na plicích a podporuje jej i pozitivní plovací zkouška plic. K úmrtí plodu došlo velmi krátce po porodu, v řádech minut, kdy nevznikla retrakce ductus arteriosus (céva nitroděložního krevního oběhu), která se stahuje a uzavírá krátce po porodu. Příčinou smrti mohlo být udušení v igelitových taškách, ale i neposkytnutí péče po porodu s ponechanou placentou a pupečníkem a s obtočením pupečníkem okolo krku. Další možnou příčinou smrti může být podchlazení. S ohledem na způsob, jakým se obžalovaná hájila před zahájením trestního stíhání, a požadavkům jejího tehdejšího obhájce, byl zpracován doplněk soudnělékařského posudku. Znalci v posudku vysvětlili pojem Apgar skóre a v této souvislosti uvedli, že vzhledem k tomu, že novorozenec [REDAKCE] pohlaví nalezený u [REDAKCE] měl pupečník obtočený kolem krku, je pravděpodobné, že byl méně okysličený a měl tedy i nižší

Apgar skóre, nemusel se tedy pohybovat, či plakat. Tomu odpovídá i barva kůže, jak ji popsala obžalovaná. Vše svědčí pro to, že dítě se narodilo živé, byť s nízkým Apgar skóre, a jeho stav vyžadoval okamžitou lékařskou péči.

V případě skutku z roku [REDAKCE] nebylo nalezeno tělo novorozeněte. Znalec z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, se tedy bez realizace pitvy na základě spisového materiálu vyjádřil k příčině a době úmrtí novorozence. Úmrtí novorozence mohlo být dle znalce způsobeno několika mechanismy. Novorozenec mohl zemřít na udušení zakrytím dýchacích otvorů, když jej obžalovaná zabalila do deky včetně části hlavičky a dala pod bundu. Dalším mechanismem mohlo být udušení při znemožnění dýchacích pohybů poté, co jej obžalovaná vložila pod bundu, kterou částečně zapnula, či podchlazení po jeho odložení do křoví u [REDAKCE]. Konečně znalec konstatoval též možnost vykrvácení z nepodvázaného pupečnicku. K úmrtí novorozence mohlo dojít v průběhu chůze obžalované z místa porodu k [REDAKCE], kde novorozence odložila, a to udušením zakrytím dýchacích otvorů, či udušením při znemožnění dýchacích pohybů, případně až po odložení v křoví u [REDAKCE] na podchlazení organismu, a to řádově (dle teploty prostředí) za desítky minut, maximálně několik hodin.

Znalec jednoznačně konstatoval, že novorozenec se nadechne až po upuštění porodních cest a po nadechnutí se považuje za živě rozeného. V tomto případě se novorozenec nemusel po porodu pohybovat, či plakat, neboť byl méně okysličený, z čehož vyplývalo i nižší Apgar skóre.

U hlavního líčení znalec výše citované závěry potvrdil, jednoznačně konstatoval, že i ve druhém případě se dítě narodilo živé a souhlasí se závěry znalce gynekologa. Právě z výpovědi obžalované a ze skutečnosti, že dítě mělo otočený pupečník kolem krku, se dá usuzovat, že Apgar skóre bylo nízké, tzn. že dítě bylo přidušené. Setrval na svém závěru, že dítě se narodilo nejdéle týden před nálezem, pokud nebylo v mrazicím boxu, neboť by se za týden u něho projevil hnilobné změny, které by změnily barvu krve, což v tomto případě nebylo. Brali v potaz i venkovní teplotu. Pokud obžalovaná porodila v prvním případě na záchodcích, tak není vyloučeno, aby s dítětem šla ještě [REDAKCE] km a dítě stále žilo, a to za předpokladu, že dítě mohlo dýchat a nebylo příliš zmáčknuté. Je možné, že v této době dítě vydávalo nějaké zvuky, či brečelo. U skutku pod bodem 2. znalec zjistil, že nedošlo k retrakci cévního vnitroděložního oběhu, což je vázáno na to, že nebyl přestřižen pupečník a dítě jakmile opustí porodní cesty, začne dýchat plícemi a v tomto případě se spojka začne smršťovat a během několika dní se úplně uzavře.

K osobě obžalované byly vypracovány znalecké posudky z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a z oboru školství a kultura, odvětví dětská a dospělá psychologie, z kterých vyplývá, že v době spáchání zločinu ani v minulosti netrpěla duševní chorobou či poruchou, která by byla forenzně významná. V době spáchání zločinu mohla rozpoznat nebezpečnost svého jednání a mohla své jednání ovládat. Obě její předpokládané schopnosti byly v inkriminované době zachovány. Nejednala pod vlivem alkoholu či jiné návykové látky. Z psychiatrického hlediska pobyt obžalované na svobodě není nebezpečný. Z psychologického profilu obžalované lze citovat: Obžalovaná L [REDAKCE] K [REDAKCE] má normální, průměrný výkon

intelektu s dobrými schopnostmi paměti. Osobnost je strukturovaná abnormně zejména do histriónských osobnostních rysů. Posuzovaná je povrchní, orientovaná na sebe sama. Dokáže ve svém zájmu jednat tvrdě až bezohledně. Má sklon k dráždivosti, snadno reaguje scénami, afektem vzteku až se slovní agresí. Je povrchně extrovertovaná, má silnou potřebu upoutávat pozornost okolí i nepravdivými informacemi. Uplatňuje svoji schopnost báječnosti, a to nejenom proto, aby upoutala zájem, ale i účelově. Testové vyšetření neprokázalo silný sklon k závislým vztahům. Posuzovaná je sebevědomá, samostatná, rozhodná a tvrdá. Vůči okolí je nedůvěřivá, s vlastním životem spíše nespokojená pro svoji potřebu příjemného a bohatého života. Z jejího jednání je patrné, že neměla v úmyslu si dítě ponechat a ani zajistit jeho další existenci. Pokud se prokáže obvinění posuzované, potom ta jednala s úmyslem zbavit se dítěte beze svědků. Motivem jejího činu, pokud se prokáže, by byl plán zbavit se tajně dítěte. Obžalovaná je tvrdá, málo citlivá a zaměřena na vlastní potřeby. Není pravděpodobné, že se bránila mateřství pro svůj strach ze ztráty partnera, na kterém byla údajně závislá. Obžalovaná je samostatná, rozhodná a jak uvedla, v partnerství nebyla zcela spokojená. Osobnost posuzované se vyvíjí disharmonicky a je pravděpodobné, že její osobnost bude i nadále mít abnormní rysy. Pozitivní skutečností pro její resocializaci je existence spolehlivého zázemí ve vlastní rodině a skutečnost, že má snahu a dokázala se aktivně postarat o svoji existenci. Byla úspěšná v zaměstnání a schopná zajistit vlastní praktický život – bydlení a materiální zabezpečení. U obžalované se neobjevil sklon k materiálně motivovaným trestným činům. Není drogově závislá. Záleží jí na vlastní společenské pozici. Je proto možné předpokládat, že její prognóza resocializace může být reálná. Byť posouzení této skutečnosti spadá do kompetence zejména znalce gynekologa – porodníka, také znalkyně z oboru psychiatrie a psychologie se vyjádřily k eventuálnímu stavu rozrušení způsobenému porodem, obě negativně.

Znalkyně z oddělení psychiatrie u hlavního líčení potvrdila své závěry znaleckého posudku, zopakovala, že obžalovaná má sklony k báječnosti. Její vztah k V. D. byl takový, že ho měla i ráda, měla z něho prospěch, neboť u něho měla zjištěno živobytí. Jejich vztah však nebyl nikdy hluboký, neboť ona má ráda v první řadě sama sebe. Rozhodně na něm nebyla závislá a není pravda, že mu o dítěti neřekla proto, že by se bála, že by ji opustil. Jediný důvod, proč jednala tak, jak jednala, byl ten, že nechtěla dítě. Je nezodpovědná, necitlivá a bylo jí jedno, jak dítě dopadne. Ve druhém případě počítala s tím, že jí to opět projde, když už jí to prošlo v prvním případě a proto nevolila jiné řešení, i když např. o babyboxu věděla. Rozhodně není pravdou, že by motivem jejího jednání byl stud z toho, že v ■■■ti nebo ■■■ti letech čeká dítě, neboť obžalovaná je sebevědomá, suverénní, rozhodně ne stydlivá. Jednoznačně znalkyně uvedla, že jí obžalovaná uvedla, že druhé dítě se po porodu nadechlo, mělo normální barvu, nijak se neprojevovalo a mělo normální pupeční šňůru a ona se domnívala, že je mrtvé. To, že je mrtvé, si dovodila z toho, že se nijak neprojevovalo. Není jí známo nic o tom, že by obžalovaná měla strach z lékařů, a proto nechodila na lékařské prohlídky. Obžalovaná jí sdělila, že dítě nechtěla proto, že se bála, aby neztratila V. ■■■.

Znalkyně z oboru školství a kultura, oddělení dětská a dospělá psychologie, u hlavního líčení rovněž setrvala na závěrech svého znaleckého posudku a dodala, že z průběhu porodu jednoznačně vyplývá, že porody proběhly rychle, ona s nimi počítala a nepřipravovala se na to, jak s dítětem bude dále nakládáno, takže je evidentní, že základní informace o těchto porodech měla. Porody proběhly bez komplikací a ona vzápětí po těchto porodech nepůsobila

rozrušeně na své okolí ani jiným způsobem, takže rozhodně zde nejsou kritéria pro to, aby se mohlo říci, že jednala v rozrušení, případně impulsivně a nebo způsobem, který by před tím racionálně nevážila.

Se souhlasem státní zástupkyně i obžalované byl v průběhu hlavního líčení přečten znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví gynekologie a porodnictví. V posudku znalec konstatuje, že obžalovaná sama nepopisuje nic, co by svědčilo pro jakoukoli komplikaci těhotenství. V obou případech se nepochybně jednalo o porod, nikoli o potrat, oba porody proběhly fyziologicky, v žádném případě se nejednalo o porody extrémně bolestivé (naopak – bolestivost byla silně podprůměrná) a nebyly traumatizující. Během žádného z porodů se nestalo nic, co by mohlo negativně ovlivnit chování obžalované. Krevní ztráta byla v obou případech spíše podprůměrná. Její chování znalec označuje za zcela racionální, ničím ovlivněné. Dle znalce nebyl v průběhu a krátce po porodu detekován zvláštní psychický stav mající původ ve fyziologických procesech vyvolaných porodem. Oba porody proběhly bez jakýchkoli mateřských komplikací.

Ohledně skutku popsaného pod bodem 2. znalec jednoznačně konstatuje, že se novorozenec narodil živý, životaschopný a donošený. Podle názoru znalec zemřel novorozenec v tomto případě krátce po narození, neboť byl pravděpodobně těžce hypoxický (přidušený). Pupečník kolem krku není vzácným jevem, v tomto případě byl utažen, avšak toto utažení nemůže způsobit uškrcení novorozence, neboť plod dýchá placentou a nikoliv dýchacími cestami a po porodu pupečník povolí. Může to však způsobit přidušení plochu případně i jeho udušení následkem přerušení průtoku pupečnickovými tepnami. V tomto případě plod dýchal a zemřel krátce po porodu a jeho záchrana by byla možná jen s pomocí vysoce specializované resuscitační péče.

Pro úplnost je pak třeba konstatovat, že dle zpracovaného znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie, nebyly ve vzorcích jater a ledvin novorozence prokázány žádné toxikologicky významné látky. V krvi bylo stanoveno 0.00 promile etanolu.

S obžalovanou byla následně realizována prověrka na místě, při níž stvrdila skutečnosti, které uvedla ve své výpovědi. Policejní orgán dle výpovědi obžalované vyhotovil mapu pravděpodobné trasy obžalované od [REDAKCE] k [REDAKCE], kde dítě odložila. Obžalovaná vydala batoh, v němž tělo dítěte převezla z [REDAKCE] do [REDAKCE]. Batoh byl podroben odborné expertíze z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetiky, zkoumání však nepřineslo žádné konkrétní závěry. Této prověrce výpovědi odpovídá i protokol o ohledání místa činu včetně fotodokumentace.

Na místě pod [REDAKCE] v domě čp. [REDAKCE] v ulici [REDAKCE] v [REDAKCE], které obžalovaná označila jako místo odložení těla novorozence, byla zajištěna stopa – prach a nečistoty včetně entomologického materiálu. Tato stopa byla podrobena expertíze z oboru kriminalistika, odvětví biologie. Ze závěrů expertízy vyplývá, že hmyz a jeho zbytky zajištěné z prachu a nečistot odebrané z místa činu z prostoru pod schodištěm lze charakterizovat jako

faunu typickou pro volně exponované mrtvolky, a to ve fázi aktivního biochemického rozkladu. Na základě druhového složení, zastoupení jednotlivých vývojových stádií nalezeného hmyzu a všech skutečností známých v době vypracování odborného vyjádření lze konstatovat, že kolonizace mrtvého těla hmyzem probíhala v prostoru pod [REDACTED] řádově 1 až 1,5 měsíce. Následně byl objekt, na kterém se hmyz vyvíjel, s největší pravděpodobností odstraněn. Počátek kolonizace mrtvého těla hmyzem lze stanovit na měsíc [REDACTED] až [REDACTED]; nelze určit rok. Je možné připustit, že časová prodleva mezi úmrtím jedince a prvním náletem hmyzu na jeho tělo byla minimální.

Při pitvě novorozence tehdy neznámé totožnosti byl dne [REDACTED] zajištěn vzorek placenty, pupečníku a svaloviny novorozence. Odbornou expertízou z oboru kriminalistika, odvětví genetika, byl ze vzorku placenty stanoven úplný profil DNA jedné osoby ženského pohlaví způsobilý k individuální identifikaci. Jedná se o profil DNA matky novorozence. Z pupečnickové šňůry a ze svaloviny byl stanoven jeden a ten stejný profil DNA jedné a téže osoby ženského pohlaví, způsobilý k individuální identifikaci. Jedná se o profil DNA novorozence. Po zadržení L [REDACTED] K [REDACTED] byla za použití výše uvedených DNA profilů zpracována další odborná vyjádření z téhož oboru, z jejichž závěrů vyplývá, že obžalovaná K [REDACTED] je matkou mrtvého novorozence nalezeného dne [REDACTED] v [REDACTED]. Pravděpodobnost příbuzenského vztahu otec x dcera mezi osobou V [REDACTED] D [REDACTED] nar. [REDACTED], a mezi novorozencem je 99,9976 %.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti a důkazy, které soud hodnotil jednak jednotlivě a zároveň ve vzájemných souvislostech, učinil soud jednoznačný závěr, že skutkový děj tak, jak je výše popsán, se skutečně stal. Obžalovaná se k výše popsané trestné činnosti zcela doznala, podrobně popsala své jednání a její doznání koresponduje s dalšími provedenými důkazy. Je nutno konstatovat, že v druhém případě obžalovaná na svoji obhajobu uvedla, že se domnívala, že dítě se narodilo mrtvé, což je však v rozporu s objektivními důkazy (závěry znaleckých posudků z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství a odvětví gynekologie a porodnictví) a rovněž s výpovědí znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, která jednoznačně uvedla, že jí obžalovaná sdělila v průběhu vyšetření, že dítě se po porodu nadechlo, z čehož lze dovodit, že dítě se narodilo živé. Obžalovaná tuto skutečnost sice u hlavního líčení popřela, avšak je zřejmé, že její výpověď není možno hodnotit jako naprosto věrohodnou s ohledem na závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, ze kterého vyplývá, že obžalovaná trpí bájnou lhavostí. Rovněž její vyjádření, že dítě po porodu otřela od krve, je vyvráceno výpovědí svědka V [REDACTED] D [REDACTED] a fotodokumentací, která je součástí znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství (viz foto na č.l. 196). Obžalovaná nemá žádné zdravotní vzdělání a nijak se nepřesvědčila v tomto případě o tom, zda dítě žije, či nikoliv, takže neudělala nic pro to, aby dítěti pomohla k životu. Je naprosto zřejmé, že v tom druhém případě obžalovaná jednala podle stejného scénáře jako v případě prvním, tzn. že jejím záměrem bylo zbavit se dítěte tak, aby o tom nikdo nevěděl a aby ona neměla žádné problémy. Bylo prokázáno, že obžalovaná se nepřipravovala na to, že by se měla starat o dítě,

ani v jednom z uvedených případů si nezajišťovala potřebnou výbavičku, své těhotenství tajila, resp. svému partnerovi V [redacted] D [redacted] lhala, když mu říkala, že bere antikoncepci a chodí na řádné gynekologické prohlídky. Jediným cílem jednání obžalované bylo zbavit se obou dětí.

Obžalovaná jednala naprosto s rozmyslem, neboť v prvním případě byla po porodu schopna záchod uklidit, dítě donést [redacted] km k [redacted], tam ho odložit do míst, kde předpokládala, že nebude nalezeno a následně se pro něj druhý den vrátit a schovat ho pod [redacted] domu, kde bydlí její [redacted]. Oba porody byly nekomplikované, proběhly fyziologicky a nebyly nijak zvlášť bolestivé, takže obžalovaná rozhodně nejednala v žádném rozrušení, které by jí způsobil jeden či druhý porod. Toto je prokazováno i ve znaleckých posudcích z odvětví gynekologie a porodnictví, a rovněž z odvětví psychologie. Byla vyvrácena i obhajoba obžalované, že se dětí zbavovala proto, aby nepřišla o svého partnera V [redacted] D [redacted], který byl otcem obou dětí, kdy ona měla údajně strach z toho, že by ji V [redacted] D [redacted] opustil. Toto tvrzení je vyvráceno jednak samotnou výpovědí svědka V [redacted] D [redacted], rovněž znalkyní z odvětví psychiatrie, která popisuje vztah obžalované k V [redacted] D [redacted] a jednoznačně uzavírá, že obžalovaná na svém partnerovi nebyla v té době nijak zvlášť závislá. To, že obžalovaná obě těhotenství popírala, je doloženo výše uvedenými svědeckými výpověďmi spolužáků a spoluzaměstnanců a odborná expertíza z oboru kriminalistika, odvětví genetiky, jednoznačně potvrzuje, že matkou druhého dítěte je obžalovaná a otcem svědek V [redacted] D [redacted]. Jediným motivem jednání obžalované byla snaha zbavit se nepohodlných dětí, což koresponduje částečně s jejím doznáním a hlavně to vyplývá ze závěrů znaleckých posudků z odvětví psychiatrie a psychologie. Nebyla zjištěna žádná vážná skutečnost, kvůli které by obžalovaná byla nucena takto jednat, např. špatná sociální situace, když byla poměrně dobře finančně zajištěna, neboť ona i její partner byli pracovně zařazeni, měli pravidelný měsíční příjem a žili poměrně dobře v zařízeném nájemném bytě. Kdyby obžalovaná chtěla, tak obě děti mohla odložit do babyboxu, případně dát k adopci či ponechat je v nemocničním zařízení tak, aby tyto děti měly možnost přežít, avšak obžalovaná tohoto nevyužila, a to i přesto, že o těchto možnostech údajně uvažovala. V prvním případě měla s sebou mobilní telefon, který nepoužila, a ve druhém případě dokonce V [redacted] D [redacted] řekla, ať žádnou pomoc neshání.

Kromě výše citovaných důkazů je vina obžalované prokazována i listinnými důkazy, zvláště odbornou expertízou z oboru kriminalistika, odvětví genetiky, ze které vyplývá, že obžalovaná je matkou mrtvého novorozence nalezeného dne [redacted] a že jeho otcem je V [redacted] D [redacted]. Rovněž expertíza z oboru kriminalistiky, odvětví biologie, svědčí pro to, že v domě čp. [redacted] v ulici [redacted] v [redacted] obžalovaná zanechala první narozené dítě, kdy toto dítě následně bylo odstraněno a počátek kolonizace mrtvého těla hmyzem lze stanovit na měsíc [redacted] až [redacted]. Rovněž fotodokumentace z maturitního plechu v roce [redacted] svědčí o tom, že obžalovaná byla těhotná, neboť došlo ke změně její postavy. Z prověrky výpovědi obžalované na místě pak jednoznačně byl zdokumentován skutkový děj pod bodem č. 1 výroku tohoto rozsudku.

S ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti a důkazy je možno jednoznačně konstatovat, že obžalovaná nejednala v rozrušení způsobené porodem ve smyslu § 142 tr. zákoníku, a to ani v jednom z uvedených případů. Jak již výše naznačeno, obžalovaná oba porody očekávala, nepřipravovala si žádnou výbavičku, porody proběhly spontánně bez komplikací relativně rychle a nebyly spojeny s významnější ztrátou krve. Obžalovaná nebyla po porodech nijak vyčerpaná, když v prvním případě byla schopna po porodu ujít vzdálenost několika kilometrů a dále se dopravit stopem z [REDAKCE] do [REDAKCE] a v druhém případě byla schopna po krátké době podílet se na odklizení těla dítěte, kdy neměla ani žádné úlevy v práci. Jelikož bylo prokázáno, že obě děti se narodily živé a že obžalovaná jednala v obou případech v úmyslu se těchto dětí zbavit a podle názoru soudu jednala v úmyslu přímém ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a navíc své těhotenství velmi důsledně tajila, a to i před otcem dětí, ani jednou nenavštívila gynekologa, na příchod dítěte se nijak nepřipravovala, v těhotenství kouřila a pila alkohol, je zřejmé, že jediným jejím motivem jednání je snaha zbavit se obou dětí, a to způsobem uvedeným ve výroku tohoto rozsudku. Navíc obžalovaná si nezajistila ani žádné věci pro porodní hygienu své osoby, což rovněž svědčí pro to, že neměla zájem na tom, aby obě novorozeňata přežila. Navíc obžalovaná v prvním případě šla kolem [REDAKCE], kde mohla dítě legálně odložit, což však neučinila a jednala tak, že jí muselo být jasné, že dítě v takovém případě přežít nemohlo. Jednala zcela chladnokrevně, o čemž svědčí i to, že druhý den se pro dítě vrátila, mrtvolu vložila do igelitového pytle a odložila v domě, kde bydlí její [REDAKCE] v [REDAKCE].

Je tedy možno konstatovat, že obžalovaná jednala plánovitě, a to v obou případech a naplnila tak pod bodem 1. výroku rozsudku všechny znaky skutkové podstaty zločinu vraždy podle § 140 odst. 2, 3 písm. c) tr. zákoníku, neboť jiného úmyslně usmrtila po předchozím uvážení a spáchala čin na dítěti mladším 15ti let. Ve druhém případě se pak dopustila zločinu vraždy podle § 140 odst. 2, 3 písm. c), h) tr. zákoníku, neboť jiného úmyslně usmrtila po předchozím uvážení a spáchala čin na dítěti mladším 15ti let a opětovně. Předchozí uvážení spatřuje soud v tom, že v obou případech obžalovaná po celou dobu těhotenství své těhotenství popírala, na narození dítěte se nijak nepřipravovala a navíc ve druhém případě jednala podle stejného vzorce jako v případě prvním.

Společenská škodlivost jednání obžalované je vysoká s ohledem na to, že svým jednáním způsobila nenapravitelný následek, a to dokonce ve dvou případech.

K osobě obžalované soud zjistil, že z místa bydliště k ní není připomínek a nebyla dosud soudně trestána.

Obžalovaná byla v této trestní věci ohrožena trestní sazbou 15-20 let, případně uložením trestu výjimečného. Jak vyplývá z ustanovení § 54 odst. 1 tr. zákoníku, rozumí se trestem výjimečným trest odnětí svobody na 20 až 30 let, případně trest odnětí svobody na doživotí a může být uložen jen za zvlášť závažný zločin, u něhož to trestní zákon dovoluje. Ve smyslu § 54 odst. 2 tr. zákoníku může soud uložit trest odnětí svobody na 20-30 let tehdy, jestliže závažnost zvlášť závažného zločinu je velmi vysoká, nebo možnost nápravy pachatele je obzvláště stížená.

Při úvahách o druhu a výši uloženého trestu soud v případě obžalované I. K. přihlédl k výrazné polehčující okolnosti, kterou bezesporu je to, že ke skutku pod bodem 1. výroku rozsudku se doznala, a to i přesto, že o tomto skutku do té doby nikdo nevěděl. Pokud by se obžalovaná k tomuto skutku nedoznala, tak by tento skutek nikdy před soudem řešen nebyl, neboť by nebylo známo, že se skutek stal. Další polehčující okolností, která hovoří ve prospěch obžalované, je její věk, neboť obžalovaná se jednání popsaných ve výroku rozsudku dopustila ve věku blízkém věku mladistvých, tj. necelých ■■■ti a necelých ■■■ti letech. Soud musel přihlédnout i k tomu, že závažnost spáchaného zvláště závažného zločinu je hodnocena jako velmi vysoká a toto hodnocení je již zákonným znakem trestného činu a nelze k této okolnosti opětovně přiblížit i z hlediska § 54 odst. 2 tr. zákoníku. Proto nelze v tomto případě považovat usmrcení obou novorozeňat bez dalšího za zvláště těžký a těžko napravitelný následek. Takovou okolnost by bylo možno přičítat obžalované z hlediska ustanovení § 54 odst. 2 tr. zákoníku jen pokud by podstatně převýšila intenzitu, v jaké se obvykle vyskytuje u zločinu daného druhu (v tomto případě tomu tak nebylo, ani jedno z novorozeňat dle vyjádření znalců výrazně netrpělo, takže žádná další okolnost pro výrazné zvýšení intenzity spáchaného zločinu nebyla v tomto případě zjištěna). Soud musel vzít do úvahu i závěr znalkyně psychologičky, ze kterého vyplývá, že resocializace odsouzené není vyloučena. Na základě všech těchto výše uvedených argumentů soud uzavřel, že formální podmínky pro uložení trestu výjimečného v případě obžalované dány sice jsou, nicméně pro tento konkrétní případ by uložení výjimečného trestu podle § 54 tr. zákoníku odporovalo zákonným podmínkám § 54 tr. zákoníku.

Na druhou stranu je nutno konstatovat, že obžalovaná jednala naprosto chladnokrevně, bezcitně a svým jednáním způsobila fatální následek, kterým je smrt dvou novorozených dětí. Obžalovaná nejednala v žádné nouzi ani pod žádným tlakem. Jednala pouze s cílem zbavit se dětí a pro tento účel zvolila řešení, které je popsáno ve výroku tohoto rozsudku. Chladnokrevnost obžalované a její citová oploštělost jsou zadokumentovány i při prověře výpovědi obžalované na místě, kdy neprojevila nad uvedeným jednáním žádnou velkou lítost, kdy stejně tak i v průběhu hlavního líčení obžalovaná litovala ponejvíc sama sebe. S ohledem na následek, kterého se dopustila, který je nenapravitelný a s ohledem na vysokou společenskou škodlivost jejího jednání, jí soud uložil trest odnětí svobody na samé horní hranici zákonné trestní sazby § 140 odst. 3 tr. zákoníku, kdy se jedná o trest úhrnný, neboť obžalovaná spáchala dva zločiny.

S ohledem na délku uloženého trestu a společenskou škodlivost jednání obžalované, zařadil soud obžalovanou pro výkon tohoto trestu do věznice se zvýšenou ostahou ve smyslu § 56 odst. 1 písm. d) tr. zákoníku.

Poučení : Proti tomuto rozsudku je řádným opravným prostředkem odvolání, které je možno podat do 8 dnů od doručení opisu rozsudku, a to u Krajského soudu Hradec Králové. O případném odvolání bude rozhodovat Vrchní soud Praha.

Práva odvolání se nemůže domáhat ta osoba, která se tohoto práva výslovně vzdala.

Včas podané odvolání **má** odkladný účinek.

Odvolání může podat

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku,
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci a
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná podat odvolání pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

V Hradci Králové dne 2.9.2014

JUDr. Jiří VACEK, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:

██████████